

Când în mareața Veșnicie

Flavius Laurian Duverna

Când în mareața Veșnicie

Când în mareața Veșnicie
Tatăl cel Sfânt, Dumnezeu
A stat la sfat, cu Fiul Său -
De-a mai crea o Împărăție
C-o lume de un ordin nou
Ca-n Univers s-aibă ecou,
În Lucifer s-a strâns mânie.

El și-a spus nemulțumirea
Pornită demult în asucuns
De-a fi împotriva lui Isus,
Și-a dat pe față-mpotrivirea
Că nu mai vrea a-I fi supus
Dumnezeirii,-n ceruri sus,
Continuând cu răzvrătirea.

Și-astfel păcatul s-a născut
Cu mult 'nainte de creare -
A lumii noi, cuvântătoare...
Și când omu' a fost făcut -
Din viața sacră, înfloritoare
A fost trântit în disperare
Prin amăgirea-i ce-a căzut.

Dar Dumnezeu ce-I iubitor
De toate câte-au fost create
N-a lăsat pe om în moarte,
Spunându-I de-un Salvator,
Că va veni lupta s-o poarte
Cu șarpele șiret de-o parte
Zdrobindu-I capu' înșelător.

Flavius Laurian Duverna